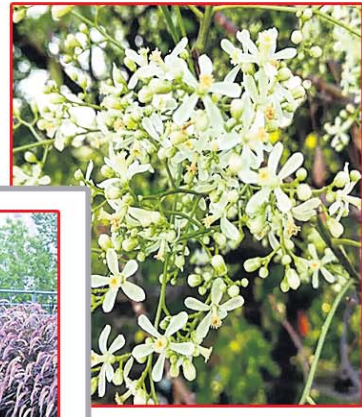

ସିଲିକା

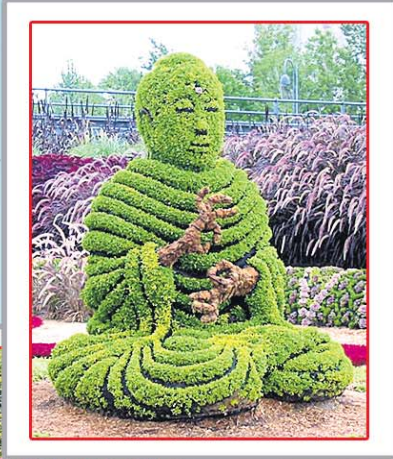

ଧରଣୀ

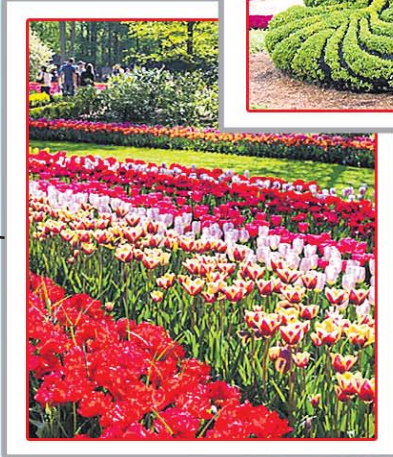
ଗପ ୭

ଜଣା ଅଜଣା ୭

କବିତା ୭

ଆଜନା ୮

୩

ନିମକଡ଼ି

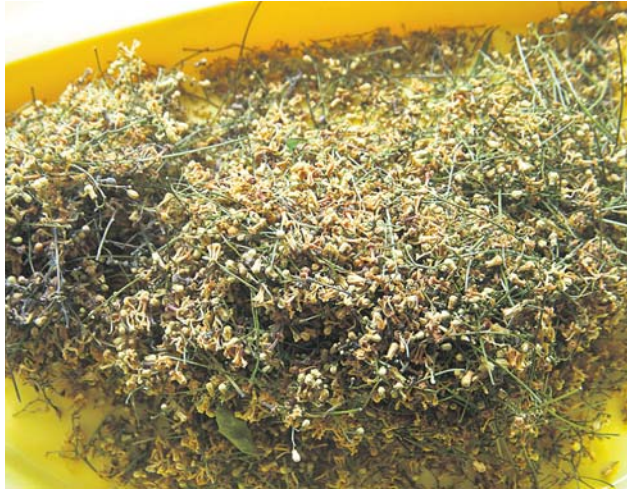
ଗପ

ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

ରବିବାର, ପୂଜା ସକାଳୁ ଉଠି ଦାଣ୍ଡବାଡ଼ି ହେଉଛି । କେତେବେଳେ କଖାରୁପୁଲ ଧରି ବୁଢ଼ାମାଉସା ଆସିବେ । କଖାରୁପୁଲ ବରା କେତେ ମଜାଲାଗୁଛି ଖାଇବାକୁ । ଦୂରରୁ ପାଟି ଶୁଭିଲା ବୁଢ଼ୀର । ପୂଜା ଦୌଡ଼ିଗଲା ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରକୁ । ନିମକଡ଼ି ନେବ ନିମକଡ଼ି । ପୂଜା ପଚାରିଲା ଆଜି କଖାରୁପୁଲ ନାହିଁ ? ବୁଢ଼ୀଟି କହିଲା, ଇଏତ ଅମୂଲ ମୂଲ । ନିମ ଗଛରୁ ତୋଳି ଆଣିଛି ।

ପୂଜା ଘର ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ମା'କୁ ଡାକିଆଣିଲା । ମା' ଖୁସିରେ କହିଲେ ମାଉସା, କଖାରୁପୁଲ ବଦଳରେ ଆଜି ଭଲ ଜିନିଷଟିଏ ଆଣିଛ ? ଦଶ ଟଙ୍କାର ନିମକଡ଼ି କିଣି ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ପୂଜା ନିମକଡ଼ି କେବେ ଦେଖିନି, ତଥାପି ଟିକି ପୁଲର ବାସନା ଭାରି । ପୂଜା ବହୁତ ଖୁସି ।

ମରିଯାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାପେତଙ୍ଗ ଘରେ ପଶନ୍ତି ନାହିଁ । ନିମଗଛର ପତ୍ରରୁ ପ୍ରଚୁର ଅମୂଲ୍ୟ ବାହାରି ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ମିଶିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ନିମଗଛ ଲଗାଯାଏ । ସବୁଠୁ ବଡ଼କଥା ହେଲା, ଆମ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ସେହି ନିମଗଛରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି । ନିମଗଛ ଆମର ଦେବତା । ନିମର ଉପକାର କିଏ ଶୁଢ଼ିପାରିବ ?

ପୂଜା ଖୁସିରେ କହିଲା, ଜେଜେମା' ନିମକଡ଼ି ପାଟିକୁ ପିତା ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ପାଇଁ ଏତେ ଉପକାରୀ ! ସେଥିପାଇଁ ବୁଢ଼ାମାଉସା କହୁଥିଲେ, ଇଏତ ଅମୂଲ ମୂଲ ବୋଲି । ଜେଜେ ମା' କହିଲେ କଥାରେ ଅଛି - "ଯେ ଦେଶ ଯାଇ ସେ ଫଳ ଖାଇ, ତଳତେ ନିମ ଚକୁଳି ଖାଇ" ।

ଏଥିପାଇଁ ତ ଚୈତ୍ର ମାସରେ ନିମପୁଲ ହୁଏ । ତାକୁ ପିଠା କରି କନ୍ୟା ଭାଜି କରି ଖାଇବା ଜରୁରୀ । ପୂଜା କହିଲା, ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିମକଡ଼ି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଖାଇବା । ଆମ ଦେହ ଭଲ ରହିବ । ଜେଜେମା' ହସି ଉଠିଲେ ।

—କବିତା ମିଶ୍ର
ସେକ୍ଟର - ୩ / ୫୫, ନୀଳାଦ୍ରି ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୧, ମୋ-୯୯୩୦୩୩୭୫୦

(ମା' ଓ ମୁନି ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା...)
ମୁନି ମା'ଙ୍କୁ: ମୁଁ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତମେ ମୋତେ କ'ଣ ଦେଖୁଥିଲ ?
ମା': ନା ! କେମିତି ଦେଖୁଥାନ୍ତି ।
ମୁନି: ତା ହେଲେ, ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ତମେ ମୋତେ କେମିତି ଚିହ୍ନିଲ ?

(ପିଣ୍ଡୁ ଓ ଚିଣ୍ଡୁ କଥାହେବା ସମୟରେ...)
ପିଣ୍ଡୁ(ଚିଣ୍ଡୁକୁ): ମୋ ବାପାଙ୍କ ଆଗରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ବି ଥାନ୍ତି ଧରି ଠିଆ ହେଉଛନ୍ତି ।
ଚିଣ୍ଡୁ: କେମିତି ! ତା'ହେଲେ ତୋ ବାପା ନିଶ୍ଚୟ ଖୁବ୍ ଧନୀ ହୋଇଥିବେ ।
ପିଣ୍ଡୁ: ନା ! ସେ ଗୁପ୍ତପୁସ୍ତ ଦୋକାନୀ ।

(ରାଜୁକୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ...)
ଶିକ୍ଷକ: ଯଦି ଇଂଲିଶ୍ରେ ମା'ଙ୍କୁ ମନ କୁହାଯାଏ, ତେବେ ମା'ଙ୍କର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଓ ସାନ ଭଉଣୀଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ?
ରାଜୁ: ସାର, ଇଏତ ବହୁତ ସହଜ ପ୍ରଶ୍ନ । ମା'ଙ୍କ ବଡ଼ଭଉଣୀଙ୍କୁ ମାଧୁକ୍ତିମା ଓ ସାନ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ମିନିମା ।

ମତାମତ

- ▶▶ 'ଜଳଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ' ଗଳ୍ପ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଏଭଳି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଗଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ କରାଉଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ।
—ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଣ୍ଡା, କ୍ରିଦାଶପୁର, ନୟାଗଡ଼
- ▶▶ କବିତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ମଧୁବାସୁ' କବିତାଟି ପଢ଼ିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା । ସ୍ଥାନିତ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ।
—ମୋହାଲି ପାତ୍ର, ବେଲପଡ଼ା, ବଲାଙ୍ଗୀର
- ▶▶ ଏଥର 'ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ' ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବାହାରିଥିବା ହସକଥା ପଢ଼ି ଖୁବ୍ ହସିଲି ।
—ବିଜୟିନୀ ସାମନ୍ତରାୟ, ସିନାପାଲୀ, ନୂଆପଡ଼ା
- ▶▶ ତୁମ ତୂଳୀରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୁନି କୁନି ପିଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଙ୍କିତ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି ।
—ରଜତ କୁମାର ପାଢ଼ୀ, ଉଦଳା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
- ▶▶ ପୃଷ୍ଠା ୩ରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ସଞ୍ଚୟ' ପାଠଟିରୁ ନୂଆ କଥା ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା ।
—ପ୍ରିୟା ଦାସ, ବିରିଡ଼ି, ଜଗତସିଂହପୁର

ର ଙ୍ଗ ଦି ଅ

ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ିତ୍ରା
ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ
Printed and published by Sri Tathagata Satpathy on behalf of Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15, Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୂଚନା

ଆଇନା ପ୍ରସ୍ତ ଲାଗି ଉତ୍ତମ କ୍ୱାଲିଟି(ହାଇ ରିଜଲ୍ୟୁସନ୍ ଥିବା)ର ୩ ଫଟୋ ସହ ପୁରା ନାମ, ବୟସ, ଠିକଣା ; ତୁମ ତୂଳୀ ପ୍ରସ୍ତ ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏଥିସହ ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ କଥା, ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଇ-ମେଲରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଠିକଣା
dharitrifeature@gmail.com

ଚଗଲା ଭାମୁ

ମୁନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଜାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା
“ଏଠି ତ ସବୁ ଯାଦୁ ଭଳିଆ ଲାଗୁଛି।
ମାଟି ଚାଳଘର ଏସି ଭଳିଆ ଥଣ୍ଡା
ଲାଗୁଛି। ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ପାଣି ଫୁଙ୍କ ଭଳି
ଥଣ୍ଡା ଜଣାପଡ଼ୁଛି। ଏହାର କାରଣ
ମୋତେ ଚିକେ ବୁଝାଇ ଦିଅ।”

ସ

ହରର ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼େ ମୁନା ।
ତା’ର ଖରାକୁଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।
ସେ ଖରାକୁଟି କାଟିବା ପାଇଁ ବାପାଙ୍କ
ସହିତ ଅଜାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲା । ଅଜାଙ୍କ
ଘର ଏକ ଗାଁରେ । ଅଜା ଗାଁ ପାଖ ଏକ
ସରକାରୀ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ନିକଟରେ ଅବସର
ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ଅଜାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ
ମୁନା ଗରମରେ ଝାଳଲାଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେ
ଅଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଅଜା, ଭାରି ଗରମ ଲାଗିଲାଣି, ଚିକେ
ଏସି ଚଲେଇ ଦିଅ ।” ଅଜା କହିଲେ, ତୁ ଆଗ ଘର
ଭିତରକୁ ଚାଲ, ମୁଁ ଏସି ଚଲେଇ ଦେଉଛି । ଏହା କହି
ଅଜା ମୁନାକୁ ଏକ ଚାଳ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ ।
କହିଲେ, “ଏ ହେଉଛି ଆମର ଏସି ଘର, ତୁ ଏଇ ଘରେ
ଦଣ୍ଡେ ବସ ।” ମୁନା ଚିକେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲା, “ଏ
ତ ମାଟିକାଳ୍ଡ ଥିବା ଏକ ଚାଳଘର, ତୁମେ କହୁଛ ଏଇଟା
ଏସି ଘର । ଏସି ନା ଫେସି ।” ଅଜା କହିଲେ, “ତୁ
ଆଗେ ଏ ଘରେ ଦଣ୍ଡେ ବସ, ଆମ ଗାଁ ଏସିର ମଜା
ଜାଣିପାରିବୁ ।” ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନ ଥିବାରୁ ମୁନା
ବାଧ ହୋଇ ସେ ମାଟିଘରେ ବସି ତା’ ମୋବାଇଲ୍
ଫୋନରେ ଖେଳିବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ଗାଁକୁ ଆସିଥିବାରୁ
ଖରାକୁଟିଟା ଗରମରେ ବେକାର ଯିବ ବୋଲି ମନେ
ମନେ ବହୁତ ଅନୁତାପ କଲା ସେ । କିଛି ସମୟ ଗଲା
ପରେ ସତକୁ ସତ ତା’କୁ ଥଣ୍ଡା ଲାଗିଲା । ତା’ର ଝାଳ
ମରିଗଲା । ତା’କୁ ଚିକେ ଆରାମ ଲାଗିବାରୁ ସେ ଅଜାଙ୍କୁ
ତାକ ପକେଇ କହିଲା, “ଅଜା ! ଭାରି ଶୋଷ ଲାଗୁଛି ।
ଫୁଙ୍କରୁ ଚିକେ ଥଣ୍ଡା ପାଣି କାଢ଼ି ଦିଅ ।” ଅଜା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ
ଆଇଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଆଇ
ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ମାଟିପାତ୍ରରୁ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ଗୋଟିଏ
ରିଲାସରେ କାଢ଼ି ମୁନାକୁ ଦେଲେ । ମୁନା ସେ ପାଣି
ଦେଖି ପଚାରିଲା, “ଏ ମାଟି ପାତ୍ରର ପାଣି କ’ଣ ଥଣ୍ଡା ?

ଥଣ୍ଡା ଘର

ନିକୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ସାହୁ

ମୋତେ ଚିକିଏ ଫୁଙ୍କ ପାଣି ଦିଅ ।” ଅଜା କହିଲେ, “ତୁ
ଆଗ ଏ ପାଣି ପିଇ ଦେଖୁନୁ ।” ମୁନା ସେଇଠୁ ଚିକେ
କୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ କରି ସେ ପାଣି ପିଇଲା । ପାଣି ପିଇ ତା
ମନ ଭାରି ଖୁସି ହୋଇଗଲା । ସେ କହିଲା, “ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ,
ଏ ପାଣି ସତରେ ତ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗିଲା । ଏହା ପୁଣି
ପାଟିକୁ ଭଲ ସୁଆଦିଆ ଲାଗୁଛି । ଏହା କହି ମୁନା ଆଉ
ଗୋଟିଏ ଗ୍ଲାସ୍ ପାଣି ମଗାଇ ପିଇଲା । ମୁନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ଅଜାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା “ଏଠି ତ ସବୁ ଯାଦୁ ଭଳିଆ

ଲାଗୁଛି । ମାଟି ଚାଳଘର ଏସି ଭଳିଆ ଥଣ୍ଡା ଲାଗୁଛି ।
ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ପାଣି ଫୁଙ୍କ ଭଳି ଥଣ୍ଡା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।
ଏହାର କାରଣ ମୋତେ ଚିକେ ବୁଝାଇ ଦିଅ ।”
ଅଜା କହିଲେ ତୁ ଆଗେ ଖାଇବୁ ଯାଆ । ମୁଁ ପରେ
ସବୁ କଥା ତତେ ବୁଝାଇ ଦେବି ।”
ଏତିକିବେଳେ ମାଲିକ ପାଟି ଶୁଣି ମୁନା ଖାଇବାକୁ

ଗଲା । ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଅଜାମାଟି ବୁହେଁ ସେହି ଚାଳଘରେ ଏକ
ଦଉଡ଼ିଆ ଖଟ ଉପରେ ଶୋଇ ଗଡ଼ପଡ଼ ହେଲେ । ହେଲେ ମୁନା ମନରେ
ସେଇ ଗୋଟିଏ କଥା ଭଳି ମାରୁଥାଏ । ଅଜା ମୁନାକୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋଇ
ନ ଥିବାର ଦେଖି କାରଣ ପଚାରିଲେ । ମୁନା କହିଲା, “ତମେ ମୋତେ
ଆଗ ବୁଝାଇ କୁହ, ମାଟି କାଳ୍ଡ ଓ ଚାଳଘର ଘରଟା ଏତେ ଥଣ୍ଡା ଲାଗିଲା
କିପରି ? ପୁଣି ଗୋଟିଏ ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ପାଣି ଥଣ୍ଡା ପାଲଟିଲା କିପରି ?
ଏହାର ରହସ୍ୟ କ’ଣ ?” ଅଜା ଏହା ଶୁଣି ହସିହସି କହିଲେ, ତେବେ
ବୁଝାଇ କହୁଛି, ଶୁଣ ; ପ୍ରକୃତରେ ଘରର ମାଟି କାଳ୍ଡ ଓ ଚାଳଘର
ତାପର କୁପରିବାହୀ ପଦାର୍ଥ । ଫଳରେ ବାହାରର ତାପ ସହଜରେ ଏହି
ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଭଳି ଘର ଖରାଦିନେ
ପ୍ରକୃତରେ ଥଣ୍ଡା ରହିଥାଏ । ସେହିପରି ତୁ ଯେଉଁ ମାଟି ହାଣ୍ଡି କଥା କହୁଛ,
ତା’ର ନାମ ପ୍ରକୃତରେ ସୁରେଇ । ଏଥିରେ ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଛୋଟ ଛୋଟ
ଛିଦ୍ର ଦେଇ ଭିତରର ପାଣି ପଦାକୁ ଝରିଥାଏ । ସେ ପାଣି ସୁରେଇ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାଣିରୁ ତାପ ସଂଗ୍ରହ କରି ବାଷ୍ପ ହୋଇ ବାୟୁକୁ ଚାଲିଯାଏ ।
ଏହାଦ୍ୱାରା ସୁରେଇରୁ ତାପ କ୍ରମାଗତ ପଦାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଉଥିବାରୁ
ଏଭଳି ପାତ୍ରର ପାଣି ଧାତବ ପାତ୍ରର ପାଣି ତୁଳନାରେ ଥଣ୍ଡା ଜଣାପଡ଼େ ।
ମୁନା ଏଥର ସବୁ ବୁଝି ପାରିଥିଲା । ସେ ଘରେ ପ୍ରକୃତରେ ଥଣ୍ଡା ଓ
ଆରାମ ଲାଗିବାରୁ କେତେବେଳେ ତା’କୁ ନିଦ ଲାଗି ଯାଇଛି ଜଣା ନାହିଁ ।

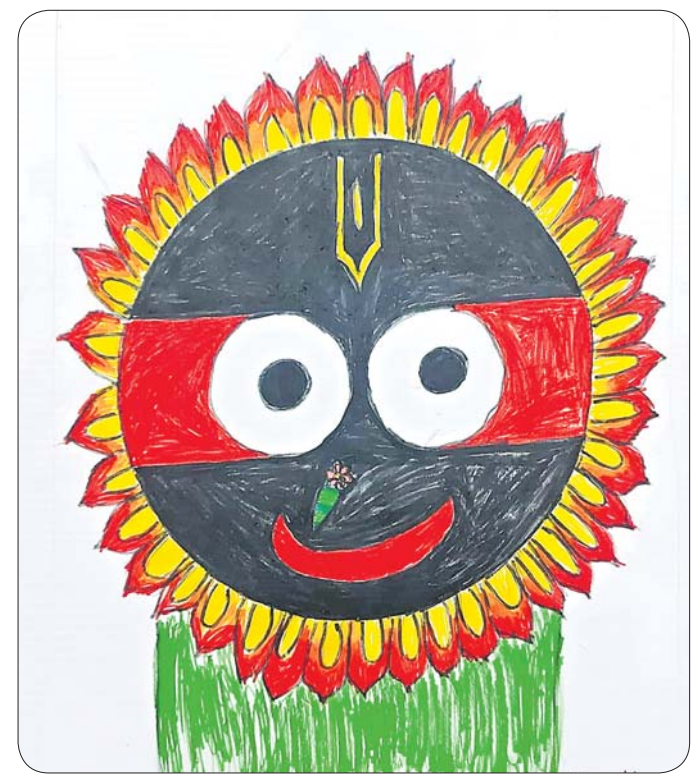
- ଏକ୍ସକେଶନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ,
ଆଞ୍ଚଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଭୋପାଳ
ମୋ: ୮୯୧୭୩୭୯୭୪

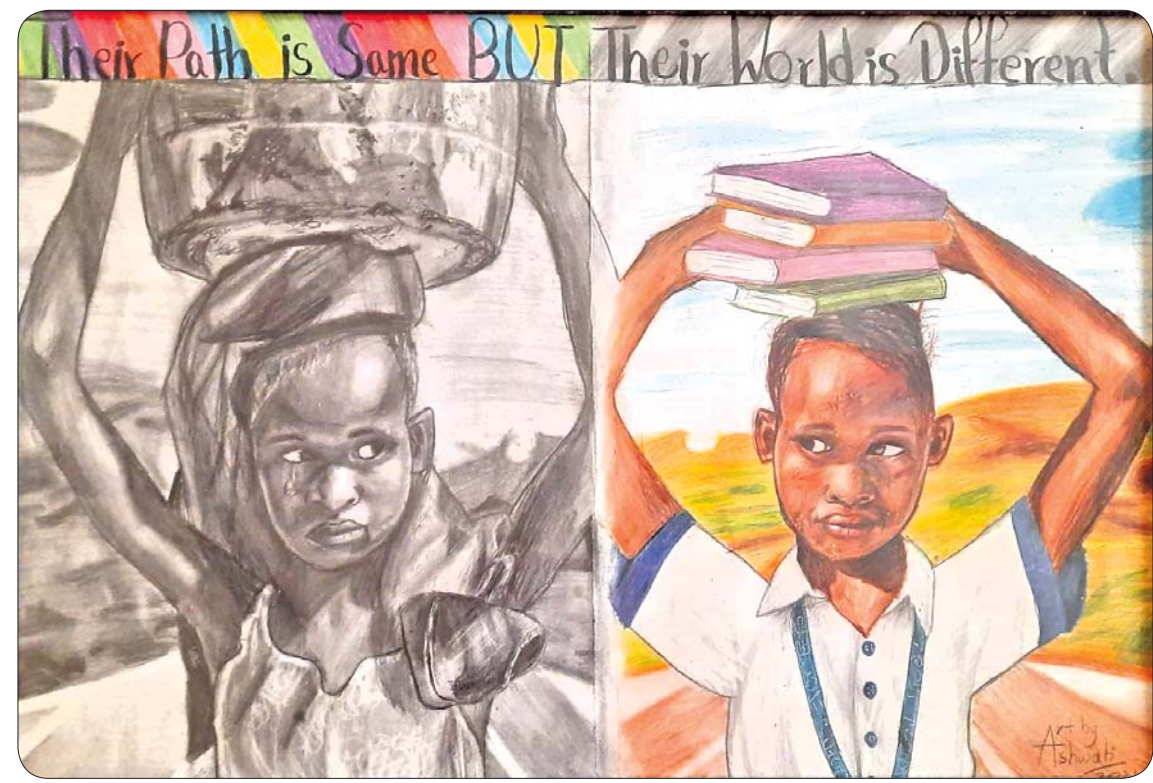
୧

୨

୩

୪

୫

୬

୭

୮

୯

ଶିବାଜୀ ବିଶ୍ୱାସ
କ୍ଲାସ-୨, ସାଇ
ଆଜ୍ଞାନ ସ୍କୁଲ, ପଟିଆ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରୟାସ କୁମାର
ସାମଲ
କ୍ଲାସ- ୮, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ମାଲକାନଗିରି

୧

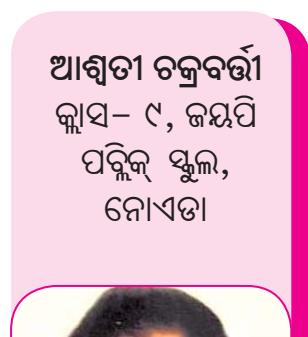

୨

ଦିବ୍ୟାଂଶୀ ଜେନା,
କ୍ଲାସ--୩, ମଦର୍ସ
ପବ୍ଲିକ ସ୍କୁଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୩

ଆଶ୍ୱତୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
କ୍ଲାସ- ୯, ଜୟପି
ପବ୍ଲିକ ସ୍କୁଲ,
ନୋଏଡା

୪

ଅଦିତି ପୃଷ୍ଠି
କ୍ଲାସ-୮, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଂ ୪,
ନିଳାଦ୍ରୀ ବିହାର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୫

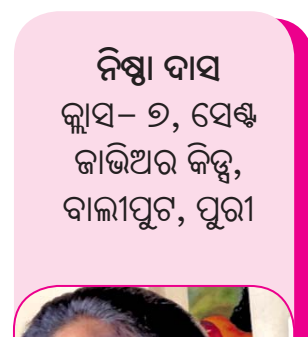
ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ
ପରିଡା
କ୍ଲାସ-୨, ସରସ୍ୱତୀ
ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ନଲି, କଳାହାଣ୍ଡି

୬

ଶ୍ରୀୟାଶ୍ରୀ ସାମଲ
କ୍ଲାସ- ୨,
ବାଳବିହାରୀ
ସରକାରୀ ସ୍କୁଲ,
ମହଲ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ

୭

ନିଷ୍ଠା ଦାସ
କ୍ଲାସ- ୭, ସେଣ୍ଟ
ଜାଭିଆର କିଡ୍ସ,
ବାଲୀପୁଟ, ପୁରୀ

୮

ସ୍ୱସ୍ତିକ୍ ସରୁପ
କ୍ଲାସ- ୩, ଗୁଡ୍
ଶେଫାର୍ଡ ସ୍କୁଲ,
ଦାରିଙ୍ଗବାଡି, କନ୍ଧମାଳ

୯

ମୁଁ ପରା ଶ୍ରମିକ ପୁଅ

ଭଙ୍ଗା ଚାଳିଆରେ ବାସ ସିନା ମୋର
ଗଡ଼େ କୋଠା ମାଳ ମାଳ
ସଡ଼କ କେନାଲ ବନ୍ଧ ବାଡ଼ ଗଡ଼େ
ତୁଣ୍ଡେ ମାରି ମୁଣ୍ଡ ଝାଳ,
ମୁଁ ପରା ଶ୍ରମିକ ପୁଅ
ଆନ ଓଠେ ହସ ଦେଇଥାଏ ଭରି
ନିଜେ ପିଇ ନିଜ ଲୁହ ।
କଳ କାରଖାନା ଗଡ଼ି ଦେଉଅଛି
ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ଦୂର ହୋଇ ଜାତି
ଯାଉଛି ଆଗକୁ ଧାଇଁ,

ମରେ ନାହିଁ ମୋର ଭୋକ
ଦିଅଛନ୍ତି କେହି ଉଚିତ ପାଉଣା
ଭାବି ମୋତେ ଛୋଟ ଲୋକ ।
ଚାପିଦିଏ ମନେ ମନର କୋହକୁ
କରେନାହିଁ ଅଭିମାନ
ମୋ'ନାମେ ଦିବସ ପାଳନ
ହେଉଛି
ମୁଁ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ।
- ନିରାକାର ଚଇନି
କଳିଗାଁ, ହାଟଡିହା,କେନ୍ଦୁଝର

ଫୁଲ

ଫୁଲଟିଏ ପୁଟେ ପାଖୁଡ଼ା ଖୋଲି
ବାସ ଚହଟାଏ ଶାଖାରେ ଝୁଲି,
ମହୁମାଛି ଆସି ତା ଉପରେ ବସେ
ମହୁତକ ସବୁ ପିଇବ ବୋଲି ।
ଫୁଲ ଖାଲି ଦିଏ ନାହିଁ ମହକ
ରଙ୍ଗେ ଭରିଥାଏ ପାଖୁଡ଼ା ତକ,
ବିଭୁ ପାଦ ତଳେ ଅରପି ନିଜକୁ
ପାଉଥାଏ ସିଏ ସରଗ ସୁଖ ।
ପ୍ରକୃତି ରଖୁଛି ଯତନ କରି
କେହି ତ ନାହାନ୍ତି ତାହାର ଅରି,
ନିତି ଫୁଟୁଥାଏ ନିତି ଝଡୁଥାଏ
ମୋହୁଥାଏ ସିଏ ମନ ସବୁରି ।
ଦେହଟି ତାହାର କେତେ ନରମ
ଭୁଲେ ନାହିଁ କେବେ ତାର କରମ,
ନିଜେ ହସି ହସି ଦୁନିଆଁ ହସାଏ
ଧନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ତାର ଜନମ ।
-ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ନାୟକ
ରଥ ରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ୱର -୨

ହୋଇଲା ପରୀକ୍ଷା ବେଳ

ଉଠ ଉଠ ଗାଟ ନ କରିଣ ମଠ
ହୋଇଲା ପରୀକ୍ଷା ବେଳ,
ବହି ବନ୍ଧୁ ସାଥେ ସମ୍ପର୍କକୁ ରଖୁ
ଭୁଲି ଯାଅ ସାଥୀ ଖେଳ ।
କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ କରି ଦିନ ଯିବ ସରି
ଆଳସ୍ୟ ତେଜିଣ ଦେଖୁଁ,
ଦିବସ ରଜନୀ ଏକ କରି ଦିଅ
ପୁସ୍ତକେ ମନଟି ରହୁ ।
ଗଣିତ, ଇଂରାଜୀ, ସାହିତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ
ଅବା ହେଉ ଇତିହାସ,

ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଚାରିବ ରହି
ନ ଛାଡ଼ିବ ଗୁରୁ ପାଶ ।
କରି ପରିଶ୍ରମ ସଂଶୋଧିତେ ଭ୍ରମ
ଉଚ୍ଚ ଅଭିଳାଷ ରଖ,
ଜିଜ୍ଞାସୁ ପିପାସୁ ହୋଇବ ସର୍ବିର୍ଦ୍ଧ
ଅର୍ଜୁନ ଚରିତ୍ର ଦେଖ ।
ବିହଙ୍ଗର ଚକ୍ଷୁ ଆସୁ ତୁମ ଲକ୍ଷ୍ୟେ
ନ ଆସୁ ତାଳ ପତର,
ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ପଢୁଥିଲେ ଧନ
ମିଳିବ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଫଳ ।

-ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ
ଇନ୍ଦ୍ରପୁର, ଡେଙ୍କାନାଳ

ଶିନିର୍ ଓ୍ଵାଲ୍ ରେକର୍ଡ

ପିଲାମାନେ ତୁମେ ସବୁ ଦେଶର ଜାତୀୟ ପତାକା
ଚିହ୍ନିଛ କି? ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ୫ବର୍ଷର ଧୀରଜ
୧ମିନିଟ୍ରେ ୭୯ଟି ଦେଶର ଜାତୀୟ ପତାକାକୁ ଚିହ୍ନଟ
କରି ପାରନ୍ତି । ତେନାଇର ଏକ ସ୍କୁଲରେ ଯୁକେଜିରେ
ପଢୁଥିବା ଧୀରଜ ଏଥିପାଇଁ ଗିନିଜ୍ ରେକର୍ଡରେ ସ୍ଥାନ
ପାଇଛନ୍ତି । ଓ୍ଵାଲ୍ ମ୍ୟାପର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଦେଶ,
ମହାଦେଶ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେ ଇଣ୍ଡିଆ ବୁକ୍
ଅଫ୍ ରେକର୍ଡ୍ରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି ।
ଏଥିପାଇଁ ସେ ଯୁକେର ଓ୍ଵାଲ୍ ରେକର୍ଡ୍
ୟୁନିଭରସିଟିରୁ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ

କରିଛନ୍ତି । ଧୀରଜଙ୍କ ମାଆ ଲୀନା କଲ୍ୟାଣ କୁହନ୍ତି,
ଧୀରଜକୁ ଯାହା ଭଲଲାଗେ ସେ ନ ଶିଖିବା ଯାଏ
ଛାଡ଼େ ନାହିଁ । ତାକୁ ସେ ବାରମ୍ବାର ଅଭ୍ୟାସ କରେ ।
ତାକୁ ବର୍ଷେ ହେବାବେଳକୁ ସେ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଇଥିଲା । ତାର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି
ପ୍ରଖର । ଯେତେବେଳେ
ତା' ବାପା ପତାକାର
ଏକ ଗାର୍ଟ ଆଣି
ଧୀରଜକୁ
ଦେଖାଇଥିଲେ
ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ
ସେସବୁ ଗୋଟି
ଗୋଟି ଚିହ୍ନିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ଦିନେ
ସ୍କୁଲଦିନ ଭିତରେ ସେ ସବୁ
ଦେଶର ପତାକାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ
ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା । ଏକ
ଇଭେଣ୍ଟକୁ ଯାଇଥିବା
ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ପିଲା
କୌଣସି ଜିନିଷରେ ରେକର୍ଡ୍
କରୁଥିବାର ଦେଖି ସେ ନିଜେ
ରେକର୍ଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ
ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିଲା ଏବଂ
ସେ ରେକର୍ଡ୍ କରିବାରେ
ସକ୍ଷମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥରର

- ବର୍ଷାର ପରିମାଣ ମାପିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
- ଲାକ୍ସୋମିଟର ଯନ୍ତ୍ର କେଉଁଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ?
- ଅର୍ମୋମିଟର କ'ଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
- ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚାର୍ଜର ପରିମାଣ ମାପିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
- ଯାନବାହନର ଗତି ମାପିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ ?

ଗତଥରର

- ଡଲାର
- ରେବନା
- ପେସୋ
- ଇଟାଲୀ
- ଆଫଗାନି

କହିଲି ଦେଖୁ

(୧) ଘୂରାଇ ବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ପରି ଘୂରେ ମୁଁ ଘାଇଁ ଘାଇଁ
ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ସୁଲଟ ଚିପେ ମନା କରଇ ନାହିଁ
ବାହାରି ଯାଏ ବାଆ ଦେହରୁ ଶୁଭଇ ସୁଭ ସୁଭ
ଯେତିକି ପବନ ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ ସେତିକି ମାଗି ଥାଉ ।
ଦେହରୁ ଝାଳ ମାରିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯନ୍ତ୍ର ମୁହିଁ
ଜାଣିଛ ଯଦି କିଏ ମୋ ନାମ ଦିଅ ତାହାକୁ କହି ?

ଉତ୍ତର- ପଞ୍ଜା

(୨) ବାଉଁଶପାତେ ଗଡ଼ା ମୁଁ ସେତେ ରୂପ ମୋ ଗୋଲାକାର
ଧନୀ ଗରିବ ସବୁରି ମୁହିଁ ହୁଅଇ ଯେ ଆଦର ।
ହାତେ ଘୂରାଉଥିଲେ ନର ବାହୁକୁ ଛାଡ଼ିଦିଏ,
ଗ୍ରୀଷ୍ମରତ୍ନରେ ହାଟରେ ମୋତେ ବହୁତ ଖୋଜାଯାଏ
କହିବ ଯିଏ ମୋର ନାମକୁ ତା ମଜା ନେବ ସିଏ ?

ଉତ୍ତର- ବିଞ୍ଚଣା

(୩) ଖୋଜନ୍ତି ନେତା ଧନୀ ଜନତା ଗ୍ରୀଷ୍ମମ ଦିନେ ମୋତେ
ଅଂଶୁଘାତକୁ ଡର ନ ଥାଏ ବଡ଼ ଉତ୍ତାପ ଯେତେ,
ଶୀତଳ ବାଆ ବିତରି ଥାଏ କାନ୍ଧରେ ରଖୁଥିଲେ
ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତି ଧରାକୁ ଖରା ଗଲେ
ଜାଣିଛ ଯଦି ଏହାର ନାମ କହିବ କିଏ ପିଲେ ?

ଉତ୍ତର- ଏସି (ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରକ)

-ଦୀନବନ୍ଧୁ ପୋଇ
ଗୋରଡ଼ାପାଳ, କରମୁଳ,
ଯୋରହା, ଡେଙ୍କାନାଳ
ମୋ: ୯୯୩୮୮୦୨୪୧୨

ଲାଲଗ୍ରହ ମଙ୍ଗଳ

ସୌରଜଗତର ଚତୁର୍ଥ ଗ୍ରହ ହେଉଛି ମଙ୍ଗଳ । ଏହା ବାଲି, ଗୋଡ଼ି, ପଥର ଆଦିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଲାଲଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଗ୍ରହରେ ଆଇରନ୍ ଅକ୍ସାଇଡ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ରହିଛି । ଏହାର ବୁଲଟି ଉପଗ୍ରହ ରହିଛି ଯଥା ଡେମୋସ୍ ଏବଂ ଫୋବୋସ୍ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୪୧ ମିଲିୟନ୍ ମାଇଲ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

ଅଲିମ୍ପିକ ଗେମ୍

ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଗ୍ରୀସରେ ପ୍ରଥମେ ଅଲିମ୍ପିକ ଗେମ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତି ୪ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଆଧୁନିକ ଅଲିମ୍ପିକ ଗେମ୍ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ୧୮୯୬ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ ଭାଗ ନେଉଥିଲେ । ୧୯୦୦ ମସିହାରେ ଏଥିରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ୧୯୧୬ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅଲିମ୍ପିକ ଗେମ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗେମ୍‌ର ଅଧିଷ୍ଠିତା ଲାଙ୍ଗୁଏକ୍ ହେଉଛି ଫ୍ରେଞ୍ଚି ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡ ।

ମଣ୍ଡିଆଲ ବଟାନିକାଲ ଗାର୍ଡେନ, କାନାଡା

ପୃଥିବୀର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ବଟାନିକାଲ ଗାର୍ଡେନ ହେଉଛି କାନାଡାର ମଣ୍ଡିଆଲ ବଟାନିକାଲ ଗାର୍ଡେନ । ଏହାର ଆୟତନ ୧୯୦ ଏକର ପରିମିତ । ୧୯୩୧ ଜୁନ୍ ୧ ତାରିଖରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମାରି ଭିକ୍ଟୋରିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି ବଗିଚା ଅଛି, ଯେଉଁଠି ୨୦ ହଜାର ପ୍ରଜାତିର ଗଛ ରହିଛି ।

କଙ୍କଡ଼ାବିଛା ରହସ୍ୟ

ପିଲାଏ ଜାଣିଛ କି, କଙ୍କଡ଼ାବିଛାର ସାଧାରଣତଃ ୬-୧୨ଟି ଆଖି ରହିଥିବା ବେଳେ ଏମାନେ ଭଲ ଭାବେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦିନବେଳା ଶୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ରାତି ସମୟରେ ବାହାରକୁ ବାହାରିଥାନ୍ତି । କିଛି ଲୋକ ଏମାନଙ୍କୁ ପୋଷା ଭାବେ ବି ରଖିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଖାଇବା ସହ ପାଣି ପିଇଥାନ୍ତି, ହେଲେ ଯେବେ ବି ପାଣିର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ ଏମାନେ ବିନା ପାଣିରେ ମଧ୍ୟ ମାସ ମାସ ଧରି ବଞ୍ଚିପାରନ୍ତି ।

ଡିମ୍ ଲାଇଗର୍ରେ ଭଲ ଦେଖିପାରନ୍ତି ମୂଷା

ଭଲ ଦୌଡ଼ିପାରୁଥିବା, ଶୁଣିପାରୁଥିବା ଓ ବାମ୍ବା ବାରିପାରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀ ହେଉଛି ମୂଷା । ହେଲେ ଏମାନେ ଭଲଭାବେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ଡିମ୍ ଲାଇଗର୍ରେ ହିଁ ଭଲ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ନିଜର ଶରୀର ପାଇଁ ଏମାନେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନିଜକୁ ଖା । ପ ଖୁଆଇ ଚଳେଇପାରନ୍ତି । ଏମିତିକି ମାତ୍ର ୦.୬ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଓସାର ଥିବା ଜାଗାରେ ବି ରହିପାରନ୍ତି । ଦିନକୁ ଏମାନଙ୍କ ଦାନ୍ତ ୦.୦୩ ସେଣ୍ଟିମିଟର ବଢ଼ିଥାଏ ।

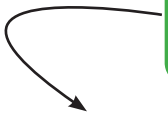

ଆ ର ନା

ଚତୁର୍ଥ ପଢ଼ାମାଳା
୧୦ ବର୍ଷ / ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅନିଷ୍ଟା ଠାକୁର
୫ ବର୍ଷ / ଭବାନୀପାଟଣା

ପ୍ରିୟା
୫ ବର୍ଷ / ଆସିକା

